22/04/2022

Δράμας Παύλος: Να απαλλαγούμε από έναν “κατά παραγγελία” Θεό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας

Την Εγκύκλιό του για την Μεγάλη Παρασκευή εξέδωσε ο Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος, ο οποίος μεταξύ άλλων αναφέρει: “Η νηστεία από τις τροφές δεν αρκεί, εάν δεν εγκαταλείψουμε αντιλήψεις που “αρμόζουν” στις δικές μας εγωιστικές και ιδιοτελείς εικόνες και φιλοδοξίες για τον Θεό”.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρη την Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου:

προς

τον ευαγή Ιερόν Κλήρον και τους ευσεβείς και ευλογημένους Χριστιανούς της μαρτυρικής Επαρχίας ταύτης, ευχήν και ευλογίαν και παρά του σταυρωθέντος Δεσπότου Χριστού συγχώρησιν.

“Ο δε Ιησούς πάλιν κράξας φωνή μεγάλη αφήκε το πνεύμα” (Ματθ. 27,50)

Ένα από τα παράδοξα σημεία που συνετελέσθησαν κατά την ώρα της σταυρώσεως είναι και το ότι ο Κύριος προτού να παραδώσει την ψυχή του, φώναξε δυνατά. Τρεις ώρες μετά την σταύρωσή του, ενώ η φωνή του έπρεπε να σβήνει από την εξάντληση, είχε την δύναμη να φωνάξει δυνατά : “Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;”. Η κραυγή αυτή είναι και η αρχή του μεσσιακού 21ου ψαλμού.

Συνήθως οι ψυχορραγούντες ακούονται με δυσκολία. Η φωνή του Κυρίου μαρτυρεί ότι δεν εξέπνευσε από την εξάντληση, αλλά παρέδωσε οικειοθελώς το πνεύμα του. Γι’ αυτό και οι ευαγγελιστές το αναφέρουν. Ήταν κραυγή απελευθερώσεως από τα δεσμά με τα οποία ο διάβολος έδεσε το ανθρώπινο γένος. Ήταν κραυγή επιβεβαιωτική του αυτεξουσίου, όπως άλλωστε είχε πεί: “Κανείς δεν αφαιρεί την ζωή μου, αλλ’ εγώ θυσιάζω αυτήν” (Ιωάν. 10,18).

Δέος, απορία, έκπληξη καταλαμβάνει τους ερμηνευτές των γραφών, και κάνει τα πνεύματα των θεολόγων να ιλιγγιούν. Την ιερή αυτή και μεγάλη ημέρα του πάθους του Κυρίου μας ας σταθούμε με δέος μπροστά σ’ αυτήν την κραυγή. Ο Θεός εγκατέλειψε τον Υιό του την στιγμή της οργής. Η απόκρυψη του προσώπου του γίνεται όχι σε κάποιον αχρείο, εγκληματία, απατεώνα, αλλά στον αγνό, άγιο, αναμάρτητο, αγαπημένο Υιό, που ποτέ δεν τον εγκατέλειψε. “Εγώ και ο Πατήρ μου εν εσμεν”.

Και ενώ ο Ιησούς ποτέ δεν αποχωρίσθηκε από το θέλημα του Πατέρα του, ενώ επέδειξε υπακοή σε όλα απέναντί του, ενώ εργάσθηκε για την εφαρμογή του θελήματός του στον κόσμο, ενώ η υπακοή αυτή τον οδήγησε μέχρι τον σταυρό, εκεί, την ώρα της υπέρτατης οδύνης, για μια στιγμή έμελλε ο Θεός να τον εγκαταλείψει.

Έτσι έχουμε μπροστά μας έναν κατάδικο, έναν αδύναμο άνθρωπο που πεθαίνει σαν κακούργος ανάμεσα σε άλλους κακούργους, μέσα σε πλήρη εγκατάλειψη από τους ανθρώπους και από τον Θεό τον ίδιο. Φαντασθείτε την απογοήτευση των ανθρώπων που πίστεψαν σ’ αυτόν. Μέσα σε μια στιγμή γκρεμίσθηκε η εικόνα που είχαν μέσα τους γι’ αυτόν.

Αυτό ισχύει μέχρι και σήμερα. Π**ολλοί άνθρωποι αναζητούν έναν θεό κατά παραγγελία στα μέτρα τους. Έχουν εκ των προτέρων σκεφθεί και αποφασίσει τι θέλουν να κάνει και πως να το κάνει. Μόνο με τις προϋποθέσεις αυτές τον αποδέχονται και τον “διορίζουν” στον νού τους.**

Αυτό παθαίνουν όσοι θεωρούν προβλέψιμο τον Θεό.

Βλέποντας οι άνθρωποι να εκπληρώνονται οι προφητείες στο πρόσωπό του έλεγαν "ορίστε, αυτό ακριβώς περιμέναμε να συμβεί". Όμως ο τρόπος εκπληρώσεώς τους ήταν απρόσμενα σοκαριστικός και δυσπροσπέλαστος, ειδικά για όσα συνέβησαν την Μεγάλη Παρασκευή.

Ο Ιησούς αποτυγχάνει, καταδικάζεται σε θάνατο, και οι άνθρωποι σκέφτονται "αυτό δεν περιμέναμε να συμβεί". Μέχρι και οι μαθητές έτσι αντιμετώπισαν το γεγονός. Γι' αυτό και κατά την συμπόρευση στους Εμμαούς τους είπε: "Ουχί ταύτα έδει παθείν τον Χριστόν και εισελθείν εις την δόξαν αυτού;" (Λουκ. 24,26)

Η Εκκλησία μας καλεί να προσπαθήσουμε να απαλλαγούμε από έναν "κατά παραγγελία" Θεό, που απλώς λύνει τα προβλήματά μας και εκπληρώνει τις επιθυμίες και τα "θέλω" μας. Η πορεία μας κατά την Σαρακοστή που διανύσαμε είναι μια πορεία προς την αλήθεια και τον πραγματικό Θεό. Αυτή η πορεία περιλαμβάνει την εγκατάλειψη πολλών άρρωστων αντιλήψεων, καθώς και την θραύση πολλών εικόνων και φαντασιώσεων που τρέφουμε, και που δυστυχώς εκτρέφονται από ψευδοπροφήτες, και να πλησιάσουμε την αλήθεια.

Η νηστεία από τις τροφές δεν αρκεί, εάν δεν εγκαταλείψουμε αντιλήψεις που "αρμόζουν" στις δικές μας εγωιστικές και ιδιοτελείς εικόνες και φιλοδοξίες για τον Θεό.

Ο Κύριος από τον Σταυρό του οικειοθελώς παραδίδει το πνεύμα του, ώστε η χαρά του Σταυρού να γεμίσει τον κόσμο. Κανείς από τους Ευαγγελιστές δεν χρησιμοποιεί την λέξη "πέθανε". Ο Ματθαίος λέγει "αφήκε το πνεύμα". Ο Μάρκος και ο Λουκάς "εξέπνευσε", και ο Ιωάννης "παρέδωσε το πνεύμα".

Ο Κύριος εκούσια εξήλθε από τον κόσμο αυτό, ο θάνατος δεν είχε καμμία εξουσία επάνω του, παρά μόνον εκείνη που ο Κύριος επέτρεψε. Είκοσι αιώνες πέρασαν από τότε που εκραύγασε ο Κύριος, και οι άνθρωποι πολλαπλασίασαν τους θορύβους των υπάρξεών τους για να μην την ακούσουν, όπως ο Τζοβάνι Παπίνι γράφει: "Μέσα στην ομίχλη και τον καπνό των πόλεών μας, μέσα στην βαθειά νύχτα κατά την οποία οι άνθρωποι ανάβουν τη φωτιά της αθλιότητάς τους, αυτή η κραυγή της χαράς και της απελευθερώσεως, που καλεί αιώνια τον καθένα από μας απηχεί ακόμα στην ψυχή, η οποία δεν έμαθε να λησμονεί". Έτσι έκλινε την αγία του κεφαλή επί του Σταυρού.

Ο ιερός Χρυσόστομος ερμηνεύει ότι ο Ιησούς δεν έκλινε την κεφαλή του, επειδή εξέπνευσε όπως κάνουν οι άνθρωποι, αλλά έκλινε την κεφαλή του και μετά εξέπνευσε δηλώνοντας και διά του τρόπου αυτού ότι είναι Κύριος των πάντων. Δεν θα εσύρετο βίαια στον άδη, αλλά κατεβαίνει

εκούσια με την συγκατάθεση του Πατέρα.

Αδελφοί μου,

δεν μπορούμε να εισέλθουμε σε όλο το βάθος του μυστηρίου του Σταυρού και της κραυγής του εσταυρωμένου λόγω των αμαρτιών μας. Ο Χριστός για μας έγινε κατάρα, αμαρτία, καίτοι προσωπικά αναμάρτητος, αφού σήκωσε τις αμαρτίες όλου του κόσμου, έπασχε ως ο μεγαλύτερος κακούργος και αμαρτωλός. Αν την στιγμή της σπαραξικάρδιας κραυγής απαντούσε ο Θεός, θα έλεγε: Σε εγκατέλειψα, για να υποστείς ολόκληρο το φρικτό μαρτύριο του Σταυρού, ώστε η Θυσία σου να είναι τελεία και να σώζει σε τέλειο βαθμό.

Για χάρη ολόκληρου του ανθρώπινου γένους εισήλθε στην αφάνεια του Θεού που ταίριαζε σε μας λόγω των αμαρτιών μας, αναδέχθηκε να την κουβαλήσει, να την απομακρύνει από πάνω μας. Φώναξε και ρώτησε τότε, για να μην φωνάξει και ρωτήσει κανείς από μας. Το έκανε εφάπαξ αντί για όλους εμάς. Αυτή η τρομερή στιγμή ήταν η μεγάλη αιώνια σωτήρια στιγμή για όλους εμάς.

Η πρώτη αχτίδα φωτός μέσα στο σκοτάδι της Μεγάλης Παρασκευής που φανερώθηκε την ημέρα του Πάσχα. Ο θάνατος του Ιησού είναι ο θρίαμβος κατά της αμαρτίας, η αρχή της δόξας όσων πιστεύουν στο Όνομά του και στην λυτρωτική θυσία του. Είναι η αρχή του ενδόξου και αιωνίου έργου της Εκκλησίας του.

Εμείς ας μείνουμε ενωμένοι μαζί του μυσταγωγούμενοι από τα άχραντα πάθη του, όπως και ο ίδιος μας προτρέπει “μείνατε εν εμοί, ίνα βότρυν φέρητε· εγώ γαρ ειμί της ζωής η άμπελος” (Ιωάν. 15, 1-5). ΑΜΗΝ.

Διάπυρος προς τον σταυρωθέντα Κύριον

Ευχέτης πάντων υμών

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ Π Α Υ Λ Ο Σ